

arbejde kræver i dag en utrolig god uddannelse. Derfor er det også meget, meget vigtigt, at de børn og unge, der virkelig topmotiverede ønsker at lære noget, også kan få lov til det i fred og ro. Og derfor er jeg måske ikke helt 100 pct. enig med undervisningsministeren i, at alle børn for enhver pris skal være i en klasse.

Jeg må sige, ligesom hvis vi ude i trafikken gentagne gange laver alvorlige forsyndelser og har fået diverse gule og røde kort, så kan det altså komme til et tidspunkt, hvor man siger: Nu kan det være nok. Og der mener jeg altså også, at skolerne indimellem nok burde have lidt større muligheder og beføjelser – og jeg ved ikke, i hvilken udstrækning man må bortvise en elev for 1 uge eller 2 eller 3 uger, det kan ministeren gøre rede for, det er jeg ikke 100 pct. inde i – men jeg vil ikke afvise, at jeg kunne støtte i enkelte tilfælde – jeg må understrege i enkelte tilfælde – at en elev helt tages ud af en klasse.

Nu går jeg lidt længere end folkeskolen, det kan man jo godt, når man er interesseret i det samfund, man lever i. Jeg ved, at i mange handelsskoler har man store problemer med nogle af de elever, der kommer dér. Der er nogle meget dygtige lærere, også handelsskolelærere, der kalder dem det, der hedder bimmerbørn. Bimmerbørn er altså børn, der er fuldstændig ligeglade både med sig selv og med andre. Jeg vil godt være med til at ofre noget på, at vi får de børn motiveret til at få en anden holdning, men det er og bliver meget svært, fordi de har det indgroet i sig, at de har den dér utrolige ligegyldighed over sig.

Nu skal det her ikke udlægges, som at nu vil Poul Nødgaard, Dansk Folkeparti, være med til at tage en masse børn ud af skolerne, men jeg synes bare, vi skal erkende, at der er de problemer i skolen.

Og så vil jeg sige, at vores udmærkede lærerstab – der kan selvfølgelig ligesom inden for alle andre kategorier også være en lærer, der ikke er så dygtig – gennemgående er utrolig dygtig og loyal, og jeg synes også, de er meget veluddannede, og det at være lærer i dag er et hårdt job.

Jeg ved, undervisningsministeren også har en lærerfortid. Jeg tror også, ministeren vil erkende, at da han blev lærer for en 25-30 år siden, var det noget lettere at gå ind og have en klasse, end det er i dag. Alene den alvor, børn ser og oplever igennem medierne, gør, at lærerne skal være utrolig inde i alverdens ting for stort set at kunne klare sig i skolen i dag.

Men jeg er glad for, at vi i enighed har kunnet stille den her dagsorden sammen. Det er trods alt, synes jeg, godt, at indimellem kan der være noget, der i hvert fald samler, og det har vi også set tidligere. Jeg har været med til at lave den nye folkeskolelov, der er så et enkelt parti, der ikke har været med, men derfor er det alligevel dejligt at kunne se, at her er et problem, som vi erkender er et fælles problem, og derfor foreslår vi ikke en hel masse dagsordener i øst og vest, men en enkelt. Jeg kunne såmænd godt gå med til, vi slet ikke havde foreslået nogen og bare havde sagt til undervisningsministeren: Gå lige hjem og lad os få lidt på det dér. Men o.k. nu er der foreslået den dagsorden, og juridisk set – i gåseøjne – binder den jo måske også ministeren lidt mere op, ved at den er vedtaget, for nu skal han hjem og i arbejdstøjet, og det ønsker jeg ham held og lykke med.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Jeg takker for de allersæneste venlige bemærkninger. Må jeg sige til hr. Nødgaard for nu at starte dér, og for at der ikke skal være nogen misforståelser, at jeg aldrig har sagt, heller ikke i mit svar på forespørgslen i dag, at alle elever for enhver pris skal forblive i folkeskolen, alene af den grund, at dér er alle elever heller ikke i dag, men hovedformålet, intentionen, må være, at vores folkeskole, som er folkets skole, som en af ordførerne sagde, er indrettet og tilrettelagt sådan, at her kan alle børn være. Og så er der de undtagelser undervejs, og det forstod jeg i øvrigt på hr. Nødgaard, at det drejede sig om enkelte elever, hvor man må gå så drastisk til værks som at sige, at dem er der ikke plads til i skolen på traditionel vis.

Men ellers vil jeg gerne allerførst glæde mig over de, synes jeg, meget positive og konstruktive udtalelser om skolen, som er kommet stort set fra alle ordførere. Det tror jeg er vigtigt, at det bliver understreget. Troen på skolen, troen på, at den sammen med forældrene kan løse sine opgaver, er meget vigtig.

Når det gælder den særlige indsats, som nu engang er nødvendig over for visse børn og unge, jamen så har vi allerede i dag mangeartede foranstaltninger, der kan sættes i værk og bliver sat i værk for at afhjælpe de problemer. At det så indimellem er svært, og at nogle af problemerne er næsten uløselige, er så en anden side af sagen. Men dér afspejler skolen vel, ganske som det også er i det øvrige samfund, at ikke alt kan man løse på den måde, man gerne ville.